

byksamfunds størrelse og karakter. Det findes endvidere ønskeligt, at der i de første år efter lovens ikrafttræden af praktiske grunde kan anlægges en lempeligere fortolkning af lokalplanpligtens omfang, end det på længere sigt vil være rimeligt. Dette muliggøres bedst, når man afstår fra en større præcisionsgrad.

Imidlertid er det ved en ændret affattelse i forhold til det oprindelige lovforslag nu tydeliggjort, at ordet „større“ ikke blot har relation til udstykninger, men også til bygge- og anlægsarbejder, ligesom det nu er udtrykkeligt nævnt, at en nedrivning af bebyggelse i denne henseende er omfattet af udtrykket anlægsarbejde.

Som klare eksempler på tilfælde, hvor der efter stk. 3, 1. pkt. — i princippet straks efter lovens ikrafttræden og i hvert fald efter en kortere overgangsperiode — vil være en pligt for kommunalbestyrelsen til at tilvejebringe en lokalplan, kan nævnes etablering af et nyt parcelhusområde, anlæg af en omfartsvej i byzone, opførelse af højhuse eller større etageboligbebyggelse, hotelbyggeri i et sommerhusområde, større erhvervsbebyggelse og bygninger til offentligt formål og i almindelighed nyopførelse af bebyggelse som led i en byfornyelse. Også opførelse af tæt-lav boligbebyggelse må, som anført i bemærkningerne til § 42, forudsætte, at en lokalplan er tilvejebragt. Det samme vil i almindelighed gælde etablering f. eks. af en losseplads eller oplagsplads.

Afgørelsen af, om den omhandlede lokalplanpligt foreligger, må isvrigt bero på et skøn i det enkelte tilfælde, hvor der især må lægges vægt på, om den påtænkte foranstaltning fremkalder væsentlige ændringer i det bestående miljø. Er dette tilfældet, skal en lokalplan gennemføres, bl. a. fordi der her ved gives offentligheden lejlighed til at gøre synspunkter gældende, forinden endelig beslutning om foranstaltningens gennemførelse træffes.

Særligt om vejanlæg skal anføres, at den foreslåede lokalplanpligt må ses i lyset af behovet for, at der senest samtidig med vejanlæggets udførelse træffes beslutning om anvendelsen af de til vejen grænsende arealer, herunder om eventuel nødvendig støjafskærmning i medfør af lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 12. Ved vejanlæg i landzone kan en lokalplan derfor ofte undlades, men det findes overmåde betænkeligt i øvrigt at afsvække den foreslåede udformning af lokalplanpligten med henblik på vejanlæg, således som det er ønsket af Amtsrådsforeningen.

Om byggearbejder på en landbrugsejendom skal bemærkes, at kriteriet, om der agtes foretaget væsentlige ændringer i det bestående miljø, som alt-

overvejende regel må føre til, at nødvendige drifts- og beboelsesbygninger kan opføres på en landbrugs-ejendom, uden at der som følge af § 16, stk. 3, først skal tilvejebringes en lokalplan.

Det følger i øvrigt af lovforslagets § 48, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelse af spørgsmålet, om der i et konkret tilfælde foreligger lokalplanpligt, kan påklages til miljøministeren, for så vidt afgørelsen beror på den af kommunalbestyrelsen anlagte fortolkning af § 16.

Ved den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 2. pkt., er det tydeliggjort, at bygherren for det bygge- eller anlægsarbejde, der forudsætter tilvejebringelsen af en lokalplan, ikke kan forlange byggetilladelse efter byggeloven udfærdiget, førend lokalplanen har fået endeligt bindende virkning. Det fremgår allerede af udstykningslovens § 2, at en udstykning ikke vil kunne approberes, hvis udstykningens gennemførelse forudsætter tilstedeværelsen af en lokalplan, som endnu ikke er tilvejebragt.

Ved stk. 4, der er en ny bestemmelse i forhold til det oprindelige lovforslag, er det søgt at imødekomme henstillingen fra bl. a. Industrirådet om at give kommunalbestyrelsen en pligt i forhold til den private borger til at tilvejebringe en nødvendig lokalplan i tilfælde, hvor den private borger agter at foretage en handling, der er i overensstemmelse med kommunens dispositionsplan. Det er dog samtidig foreslået, at kommunen skal være berettiget til i et sådant tilfælde at forlange bistand af den pågældende private, i hvis interesse lokalplanen skal udarbejdes. Bistanden vil især kunne tænkes at bestå i udarbejdelsen af udkast til bestemmelser i lokalplanen efter nærmere aftale med kommunens tekniske forvaltning, hvorimod det er forudsat, at kommunen altid selv må foranstalte den i §§ 21 og 23 omhandlede bekendtgørelse af lokalplanforslaget.

Også *stk. 5* er nyt i forhold til det oprindelige lovforslag. Det er her foreslået udtrykkeligt udtalt, at der uanset foranstaltningens omfang ikke behøver at blive udarbejdet en lokalplan efter den nye lovs regler, når forholdet allerede er reguleret i en tidligere gennemført byplanvedtægt eller i en reguleringsplan i henhold til bygelovene.

Til § 17.

Bestemmelsen modsvarer det oprindelige lovforslags § 16. Den svarer i princippet til byplanlovens § 9 om foreløbigt forbud mod, at der rådes over en ejendom, som kan ventes at blive omfattet af en under udarbejdelse værende byplanvedtægt på en måde, der må antages at komme i strid med planen.

I forhold til byplanlovens § 9 indebærer lovforslagets § 17, 1. pkt., den decentralisering, at forbudet